IMP
2
026

P
is

~~Caja C-52 bis~~ → I 017
2
R. 30950 026

Pequeño catecis-
mo
Copto

Archivo del Colegio de la Compª
de Ihs de Granada

[illegible stamp]

Està este libro escrito en lengua
Coptica, o Aegyptiaca

N. de. E.
es del Archivo de la Comp.ª de Jhs
de Gran.da

6
8
6

Ի յարութիւն գերեզմնէն։

Աղքատ ղազարի օրինակն։

✠

✠

✠

Ա. ղաւթքն տն ներսէսի շն
հալւյն ասացեալ պարխպ
կց ուղղյ փառ.

✠

Հաւատով խոստովանի
մ եւ երկիր պագանե
մ քեզ հայր եւ որդի եւ
ս̃բ հո գի անեղ եւ անմահըն
ութի̃: արարիչ հրե
շտակաց եւ մարդկան
եւ ամենայն եղելոց եւ ողորմե ա
քո̃ արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս
Հաւատով խոստովանիմ եւ
երկիրպագանեմ քեզ· Անբա
ժանելի լոյս մի ասնական ս̃բ

ա̃ 3 եր

եւ զոր դուԹի եւ միտ ծուԹի.

Մ՛աքրէ լուսոյն հալածիչն

ստւարի. Հալածեա ի հոգւոյ

իմոյ զխաւարմեղաց եւ զանգիտ

ութեան. Նշուլաւ որեա

զմիտս իմ ի ժամուս յայսմիկ

զօթել քեզ ի հաճոյս Ն՛ ուընդ

ունիլ ի քէն զխնդրուածս իմ:

✠ Ո՛ ղորմեա ինձ բազմամեղի

Հ՛ այր երկնաւոր ա՛ծ ճշմար

տոր առաքեցեր զորդիդ քո

րելի ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին

✠ Մ՛ եղայ յերկինս եւ առաջի քո

ընկալ զիս որպէս զանառակ որդին

ին եւ զգեցո ինձ զպատմու

ճանն զառաջին զոր մերկ

ացայ մեղօք և ողոր մեա.քոար.
Որդի ա͞յ ա͞ծծնըշ մարիա որէ
ոնար հեցար էհայրակ͞ն ծոցոյ
եւառեր մարմինխարբոյ կուս
ջն մարիա մայ վասնմերոյփ րկ
ութ͞ե խաչեցար և թաղեցար
և յար եար խմեռւելոց և համբ
արձար առհայր մեղայ յերկն
ս և առ աջիքո յեշեա զիս որպ͞ե
զաւազակն յորժամգաս արք
այութ͞եդ.քոյև ողորմեաքոար:
Որդի ա͞յ ա͞ծ ճշմարիտ որէջ ✠
երկյորդանան և խմեր նաստու
ր͞դն և լուսաւ որեցեր զեսմըկրտ
ութ͞ե նը͞դ առաղանին մեղայ յեր
կինս և առաջիքոմաքրեա զիս

ա͞ծ 3 5 վեր

վերստին ած այնմ հրովքո որ
պէս հրեղէն լեզուօքն առա
քելայն եւ ողորմ։

✠ Լ. ներեղ բնութիւն մեղայ քե
զմտօքն մովք հոգւով եւ մարմն
ով իմով մի յիշեր զմեղսիմ
ռաջինս վն անուն անդ քու
սբյն եւ ողորմեայ.ք։

✠ Տ. ննօղամենայնիմե ղայ քեզ
որ հրդով բանիւ եւ գործո
քնջեա զձեռագիր յան ցանց
իմոց եւ գրեա զանունիմեդ
ու թն կենաց եւ ողոր։

✠ Ր. ննօղդ աղտնեց մեղայ.քե
կա մե եւ ակամայ գիտութե
նդ խստու.թ թողութն շնորհե

6 մեղ

մեղաւորիս զոր ի ծնընդենէն
աւազանին մինչև ցայսօրմե
ղուցեալ եմ առաջի ա̄ծ ու Թե
դ.քո զդա յարանօք իմովք և
ա̄մ անդամօք մարմնոյս և ող
որմեա։

Մենա խնամ տ̄ր դիր պահա
պան աչացիմոցզերկիւղքո ո̄ք
ոչևս հայել յարատա եւաւկան
ջաց իմոց ոչախ որ ժել զբանս
չարուԹե և բերանոյ իմոյ ոչ խօ
սել սատուԹ ե̄ և սրտի իմոյ ոչ խ
որհել զ չարուԹիւն և ձեռ
աց իմոց ոչ գործել զանի րաւ
ուԹիւն և ոտից իմոց ոչգնալ
ի ճանապարհս անօրէնուԹե

այլ ուղղեա զշարժումն սոց
այլինել ըստ պատուիրան աց
քց յամենայնի ԵՒող։

Հուր կեն դան ի քս̃ զհուր
սիր ոյ քո որ արկեր յերկիր
բոր բոք եա յանձնիմ զի այր
եսցէ զաղտ հոգւոյիմոյ եւ սր
բեսցէ ըզ խիղճ մտացիմոց եւ
մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմ
եւվառեսցէ ըզ լոյս գիտու
թե քո ի սրտի իմում ԵՒող։

Իմաստութի հօր յու տուր ի
ձիմաստութի ըզ բարիս խորհ
ել և խօսել և գործել առաջի
քոյամենայնժամ եւ ի չար խոր
հել դոյ և ի բանից և ի գործոյ

արխտավորութ̃ի եւբևեռեայ
ոգի խմզտոսկա լի օրմահուն եւ
զերկիւղ գեհենին և ըզսէր
ար.քայութ̃են զի զղջացայ ց
խմեղաց և գործեցից զարդա
րութ̃ի և ողորմ։
Ա.ղբեւրանմահու թ̃ե աղբեր ✠
ացո̃ի սրտէ իմմէ արտոս սուս
ապաշխարու թ̃ե որ պէսպոռն
ըն կին զլուացից զմեղսանձին
իմոյ յառաջ քանզելանելըն իմ
յաշխար հէս և ողորմեա։
Պար գևիչողոր մութ̃ե պարգ ✠
ևեա ինձ ու ղղախառ հաւատ
ով և բար իգործով.քև ̃ը մար
մոյ և արեան.քոհաղորդութ̃ե

դալ առ քեզ եւ ողորմեա քոար։
Բարերար տէր հրեշտակի բա-
րւոյ յանձնարարասցես զիս քաղ-
ցրութեամբ աւանդել զհոգի իմ
եւ անխռով անցուցանել ընդ չա-
րութիւն այսոցն որ են ի ներքոյ
երկնից եւ ողորմեա։
✠ Լոյս ճշմարիտ քրիստոս արժանաւոր
ա զհոգի իմ ուրախութեամբ տես-
անել զլոյս փառաց քոց ի կոչ-
ման աւուրն եւ հանգչել յուս-
ով բարեաց յօթեվանս արդ-
արոց մինչեւ յօրն մեծի գալստե-
ան քո եւ ողորմ։
✠ Դատաւոր արդար յորժամ
գաս փառօք հօր դատել զկեն-

դանխսև ըղձեռեալս մի մտան
եր ի դատաստան ընդ ծառայ
ի քո այլ փրկեա զիս յաւիտեն
ական հրոյն եւ լսելի արա ինձ
զերանաւետս կոչումն արդար
ոցն յերկնից արքայութեն եւ ո
ղորմե:

Ա, մենողորմ տէր ողորմեա ամ✝
հաւատացելոց ի քեզ իմոց և
օտարաց ծանօթից և անծան
օթից կենդանեաց և մեռելոց
շնորհեա և թշնամեաց իմո
ց և ատելեաց զթողութի որա
ռ իս յանցանաց եւ դարձո զնոսա
ի չարեացն զորունին վասն իմ զի
ողորմութե քում արժանի եղից
ին և ողորմայ:

✠ Փառաւորեալ տր ընկալ զաղ
աչանս ծառայիս քո և կատար
եա խնդրեալ զխնդրուածսիմ բա
րեխօսութե սրբածածնին և յմհ
աննու մկրտչին և սրբոյն ստե
փննոսինախավկային և սրբոյ
նգրի գորի մերոյ լուսաւորչին
և սրբոց առաքելոցն և մար
գարէիցն և վարդապետացն
և մարտիրոսացն և սրբոց հա
յրապետացն և ճգնաւորացն
և կուսանացն և ամենայն սրբոց քո
երկնաւորաց երկրաւորացն
քեզ փառք և երկրպագութի
անբաժանելի սրբե երրորդութ
ենդ յաւիտեանս յաւիտենից
ամէն

Ընկալ քաղցրութե՜
տ՜ր ա՜ծ հզօր ըզ դառն
աղօթս զաղաչանս մա
տէր գթութ՜ ա՜ու մ՜տ
կառեալս դիմօք փարատեա
ամենայ պարգև զամօթական
տխրութ՜ս:
Բարձ յինէն որոգողր մած զանբե
րելի ծանրութ՜ս անջրպետ
եա հնարաւորզմահաց ու կր
թութ՜ս աւարեա միշտ յաղթ
ող ըզխաբ ողին հաճութ՜ս
բացադրեա վերնային զմիլելը
յն մառա խուղ:
Ընքեա կեցուցիչ զկորուսելին
ընթաց մունս ցրուեա ծածկա

տես զմեղսն ողին չար գրտմունս
ախորտակեա ան քննելին զմարտ
ողին գխմե ցմունս տնագրեա
քո անուամբդ զլուս ան ցոյ
երդ յարկիս.

Պար փակեա քոձե ուամբդ զաթ
ուասատաղ տանջարիս գըծա գը
եա քոարեամբդ զմու տսեմոց
սենեկիս կեր պացո՛ զքոնշան
դխհետս եկից մաղթողիս ամ
ացո՛ քոաջոյդ ըղհան դըստե
անսխշտիս.

Մ՚աք րես ցեսի հաղբեցզծա
ծկարան անկողնոյս պահեց
եսքո կա մօքդ զտաուապե՞ան
ձնոդ ոյս անխարդ ախարծ ցեր

նազգոյշնո՟րհե՟ն շունչ մարմնոյս
կացուցես շրջափակ ըզ պար
օրուդ երկնայնոյ կարգեսցե
վդխմիընդ դեմդխեացն դաս
ու տուր հան գիստ բերկրու
թեանմա հա հանդ՟նս նիրհ
ման իմո րութե՟ գիշերիս։
Նարե խօսութե՟ հայ ցուած ✠
ոց սըր բոյ ա՟ծ ածնիդ և սամեն
այնընտրելոց։
Նվիռ փեալ պարուրեա ըզպ ✠
ատու հան տեսութե՟ցս ըզգա
յարանացս իմաստից անզար
հուրե լի զե տեղ մամբ իծփակ
ան խռովութե՟ց կեն ցաղական
ըզըբաղմե՟նց անրջական երազոց

խօլականաց ցնորից յիշատա
աւ քո յուսայդ անձն ասե
պաշտպանեալ։

✠ Եւսթափեալ վերստին ննջ
անէ ծանրութեց ամենա զգ
աստ արթնութբ հոգէ նորոգ զու
արթութեբ ի քեզ առ ձանա
եալ։

✠ Օ այս ձայնմող Թանայց բու
մամբ հաւատոց քեզ ամէն ա
նեալ Թագաւոր փառացն
ձառեց փառ աքս նողաց երկ
ադու մարխմբից երգէ ցեա
յերկինս առաքել զերդու փ
ռաւորեալես յամենայն արա
ածց յաւիտեանս յաւիտենից
ամէն։

18 ո

Որդւոյ կեն դան ւոյ ✠
ծնեալդ յամենա
յնի հօրդ անհաւորի
ան քննին ծնունդ։

Որտկարանա յառ իքէնւոչ ✠
ինչ որ իծադել անըստուեր նշ
ու լից յողոր մուեդ. քո փառ ց̃
հալինմեղ.ք հալ ածինդ.եք ըն
ջինայնցանք և զինկապանքնտ
րտակին շըղթայ.ք կենդանա
ծնին մահացեալ.ք։

Ի ժըշկին հարուածք ողջան ✠
ան վէր.ք բառ նին ապականու
թեանք

Տ եղխտան ալըխրութի.ք նահ ✠
անջին հեծութի.ք փախնուե

տուարն մեկնի մեզն մերժ իմզ
ռախուղըն փարատի մը ռայլ
այ առ ի աղջամուղջն վերանո
մութն գընայգիշերն տարադ
խոտագնայն.

✠ Զքանան չարի քն հալածի
յուսա հատու՜ի. քնև Թագա
րսց էձեռնքո ամենակարքա
չդ ամենայնի որ ոչէկերկոր
անել զմարդկան հոդիս այլ
է ցուցանել.

✠ Սողինձզանթիւ չարիանիմ
զումողոր մութե՜դ քոզիդում
այնեսյերկնի անձառ եյեր
րի անզննինիս տարր գոյից ևո
յեզը ծագաց աշխարհի։ սկ

20 զըն

զըն ամենայնիւ յամէ ամլը
մամբ ա՜հնեալերար ձունաւ և ք
եզ ընդ Հօր և Հոգւոյդ սրբոյ
վայելէ փառք յաւիտեան անս
ամէն.

Մերատին Յաւելուած կրկին Հեծուն երփեմի ասացել

Մածդ թու՜ն փրկու թ՜ն և ողորմու թ՜ն քաւ ու թ՜ն և նորոգու թ՜ն բժշկու թ՜ն և առո ղջու թ՜ն լուսաւորու՜ն և կենդանու՜նյարու՜ թեան մահու՜

Յիշեա զիս յորժամ գայցե
ար քայութբքո ահաւոր հզօ
բարերար եւ ամենա ստեղծե
գանի զօրեալ ամենակարո
մերձի հեռութի համայն ե
ելոց ընդ խաչ եցելոյն ընդ քե
պաղատիմ որոց ըմ բռնեալ փ
քո եւ ոչ կապեցեալ ոչ կախեա
եւ ոչ բեւեռեալ ոչ կոփեալ յա
ուն մեծիդ եւ ոչ անարգեալ
ըը լկեալ եւ ոչ նշկահեալ ոչ խո
տակեալ եւ ոչ մահացեալ եւ
քայութեարդարոց մասնեան
կալեալ լուսոյ արժանի ցուցե
ալ խրաւամբք ուխտի երգմ
ականաւ ամենայնիւն ազդեա

զան փոփոխութ՟ի բարեացն
տուեցելոց փառաւորեց եր
առյոյս փրկութ՟ե իսպառ լքել
ոյս մ՟ղեալ մ՟ղեալ և դարձեալ
մ՟ղեալ և զիս ընկալեալ սովին
հաւատով կանգնեայ իկործա
նմանէս բարերար բժշկեա ի հ
իւան դութ՟եցս ախտից ողոր
մած յեղերաց մահուս դարձոյ
զիս իկեանս կենդանութ՟ե քու
մ և ես կեցոյ ընդն մինապաւին
ութ՟ի անձ ա՟ նմբ մեռելոյս կե
նդան ական շունչ ընծայեցոյ
յարութ՟ի կեանք անմահու
թ՟ի անպականս բարութ՟ի անս
պառ շնորհ անփոփոխ ներող

ութի աջ ամենազօր ձեռն ամէ
ն իշխան մասն ամենամերձ կա
մեացո՛ր և փրկեցայ ց ակնար
եա միայն գԹուէ և արդարայ
այ ց ամ ա բանիւ և վաղվաղա
կանար ատդ տայց մոռացիր զԹ
իւս չարե ացն և անդառնալին հա
մարձ եկեցայց առաստա ձեռ
եմ և անդէն իքեղ իսկ պա
ուասաեցայց փառաւոր եայ
յաւմի յաւիտեանս ամէն.

Օրհնեցէք երկինք զՏ̅ր աւ-
րհնեցէք և։
Աւրհնեցէք հրեշտակ Տ̅ն ջու
րք որ ՚ի վերոյ երկնից զՏ̅ր։
Աւրհնեցէք զաւրութիւնք
Տ̅ն արեգակն և լուսին զՏ̅ր։
Օրհնեցէք աստեղք երկն
ից անձրևք և ցաւղք զՏ̅ր։
Աւրհնեցէք ա̅մ հողմք հուր
և ջեր զՏ̅ր։
Աւրհնեցէք ցուրտ և տաւթ
ցաւղ և ձիւնաբեր զՏ̅ր։
Օրհնեցէք սառն և պարզ
եղեմն և ձիւն զՏ̅ր։
Արհնեցէք տիւք և գիշերք
լոյս և խաւար զՏ̅ր։

Օրհնեցէք ամպք և փայլա
տակունք և երկիր զՏր:
Օրհնեցէք լերինք բլուրք
և ամ բոյսք երկրի զՏր:
Օրհնեցէք աղբիւրք ծովք
և գետք զՏր:
Օրհնեցէք կէտք և ամ կայ
տառք որ ի ջուրս թռչունք
երկնից զՏր:
Օրհնեցէք գազան և անասու
նք և որդիք մարդկան զՏր:
Օրհնեսցէ Իսրայէլ զՏր ամ
Օրհնեցէք քահանայք զՏր:
Օրհնեցէք ծառայք Տն զՏր
Օրհնեցէք անձինք և շուն
չք արդարոց զՏր:

Օրհնեցէք սբք և խոնարհ
սրտիւք զՏէր աւրհն:
Օրհնեցէք անանիա ազարիա
և միսայէլ զՏէր աւրհն:
Օրհնեցէք զարարիչն արար
ածոց զՏէրն տէրանց ըզԹագա
ւորն Թագաւորաց զԱծն աս
տուածոց աւրհնեցէք գովեցէ
քբարեբանեցէք զի քաղցր է
զի յաւիտեանէ ողորմութի
նորա Տ հե ալէ ս Ած յամ
ժամ: Ի կեալ քաա մենե քե
ան խաուրբ կաթու զիկէ և առ
աքելա կան եկեղեցի աղաչէս
ցուք զմիածին որդին Այ ըզՏէր
մերև զփրկիչն յս Քս որէ վա

✠✠ 2 27 ռօ

ւոջ հօրիմէջ հրեշտակին եւ մեր
կեացզերիս մանկունան իջաղ
դեացոյց անտի լուսաւորն և սո
ւորբ պահեսցէ զմիտսմեր զիմի
երբէք խաբեսցուք մեք իմ
ղաց և եյցան կուԹենէ աշխա
ր հի այլ արժանի եղից ուք
պահել զպատու իրանսն՟ աւ
նուլ զպսակն լուսոյ և կենացի
յանձին սմեր զոր խոստացաւ
սիրե լեացի և րոց Տէր մարիան
ած յո քն՟ որ մեր կեց և ողորմի։

Յօղեա ոտքդ ցող բար երար
ողորմու Թե քո իմեղուց եալ
յանձինս մերշի ջի բոց հնացի

յանցանացն որոց և փրկե զմեզ
յաւիտենական ի հրոյն արա
ար ժանի ընդ երիս ս̃բ մանկո
ւնսն և ընդ երանելի ս̃բ վըկ
այսն աւրհնել ըզ քեզ գովել
և ասել ա̃ծ քաւեա զիս զմեղ
աւորս և կեցո՛ զամենեսեան

Ա՛ հնութի մարիամու ս̃բ ա̃ծնի։

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏ՟ր
և ցնծասցէ հոգի իմ աստուծ
ով փրկչաւ իմով։

Զ. այցարար ՚իվերայ խոնարհ
ութ՟ե աղախնոյ իւրոյ այսու
հետէ երանեսցեն ինձ ամենայ
նազգ։

Զ. րար ընդ իս մեծամեծս հզ
աւրն և սուրբ է անուն նորա։

Ողորմութ՟ի արար ազգէ յա
զգ երկիւղածաց իւ րոց արար
զօրութ՟ի բազկաւ իւրով։

Ցրուեաց զամբարտ աւանս
՚իմտաց սրտից և քակե աց հզ
աւրս յաթոռոց։

Զ. խոնարհս բարձրացոյց զք

արուստ ելից բարութբ եւ զմեծ
ատունս արձակեաց ունայն.
Պաշտպանեաց իսրայէլի ծառ
այի իւրոյ յիշելով զողորմու
թն իւր։
Որպէս խաւսեցաւ առ հար
ն մեր ընդ աբրահամու եւ զաւ
ակին իւր յաւիտեան։
Օրհնեալ տր ած իլի զի այ
ցել եւ արար փրկութն ժողով
րդեան իւրմ։
Յարոյց զեղջուր փրկութե ՚ի
տանէ դաւթի ծառաի իւրոյ
որպէս խաւսեցաւ բերանոց
սրբոցն որ յաւիտենից մարգ
արէքն էին։
✠✠ 4 31 փր

Փրկութի՛ ՚ի թշնամեաց մեր-
ոց և ՚ի ձեռաց ամ՟ ատելեաց
մերոց:

Առնել ողորմութի՛ առ հար-
սն մերև յիշել զուխտ կտակարան-
սրբութե իւրոյ:

Զերդումն զորերդու առ աբր-
ահամու հաւր մերոյ տալմեզ
առանց երկիւղի զփրկութի՛ ՚ի
թշնամեաց մերոց:

Պաշտել զնա սրբութբ և ար-
դարութբ առաջի նորա զամ՟
ուրս կենաց մերոց:

Եւ դու մանուկմարգարէ բա-
րձրելոյն կոչեսցիր գնասցես
առաջի տն պատրաստել զճան
ապարհս նորա:

Տալ զգիտութիւն փրկութեան ժող
ովրդեան իւրոյ ՚ի թողութիւն
ամենայն մեղաց մերոց։
Վասն գթոյ ողորմութեանց տեառն
այ մերոյ որով երևեցաւ մեզ
արեգակն ՚ի բարձանց լուսաւոր
որ ա…ունել զխաւար մեր։
…ոյս ՚ի վերայ այնոց
Որ նստել… ՚ի խաւարի և ՚ի
իկ որ նստէ աք… …ուել զոտս
ստուերս մահու ու… …ե
մեր ՚ի ճանապարհս խաղաղու-
Արդ արձակեայ զծառայս քո
տէր ըստ բանի քում ՚ի խաղաղ
ութ զի տեսին աչք իմ զփրկու
թիւն քո զոր պատրաստեցեր առ
աջի ամենայն ժողովրդոց։

✠ ✠ 5 33

Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց՝ և փառք ժողովրդեան քո ւմ Իսրաէլի։

։Քարոզ։

Մէ զա̃ծածինն և զա̃մ սբսբե րե խօս արաս ցուքառ հայր իյեր կ(ն)ա զի կամեցաւ ողոր մես ցինեզը Թա ցեալ կեցու ցէ զարար՝ ածսեւր ամենա կալ

ար ա̃ծ մեր կեցուցողը։

Քարոզ զկնի մեծացուսցէին

կրկին աւուր։

Վասն ո̃բ տեղոյս շինութե բարեկարգութե զո̃ր աղաչես ցուք Տ̃ ժողովրդեանս որք

մտանեն ընդ դր ունասրբոյն կե
ղեցոյ զտր Ա՛ ընդունելոյ զպ
աղա տանս ազգս ըստ մեծի ող
որմութեն իւրում զտր աղաւ Ե՛ւ
ես միաբան Օ ան ձեռամբ և զմե
Ողոր մեաց մեզ տր ած մե րծմե
Փուես թգ րյտս յուսցքն ած
մեր և քեզ վայելէ փառք իշխա
Եղիցի անուն ընտէ առն առ
րհեալ յայ սումհետէ մինչև
իյտեան Օ րհեցէք մանկունք
զտր և աւր հեցէք զանուն
տն Ե ղիցի անուն տն աւրհեալ
յայսմհետէ մինչև իյտեան։
Յ արևելից մինչև մուտն յար
ևու աւրհեալէ անուն տն ի

✠✠ 6 35 յայ

յայսմ հետէ մինչև յաւիտե
ան։ Փառք եւ երկիր պա գու
թի հօր եւ որդւոյ եւ սրբոյ հոգ
ւոյն այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեան
ս յաւիտենից ամէն ի յայսմ հե
տէ մինչև Աւրի տր ողորմեա մեզ եւ
փրկեա զմեզ վս անուան քո
Աւրեւ մի մերժեր զմեզ ի յայս
ու վս անուան քո։
Թագաւորեսցէ տր յաւիտե
ան ած քո սիոն յազգէ յազգ
Աւրհնեա անձն իմ զտր աւ
րհնեցից զտր կենդանութ
ան իմոյ։

36 եւ

Ս. ուսալա ասէ։
Փա՛ռք յարու Թեանք ո՛ տե՟ր։
Աէդա՛դա րեցեցք՟ ա՟ր հնէ՛
ըզքեզ զա՟մ ա՛ն ուր ս կենդա
նու Թեան խմոյ։
Փառք։ Աէդա՛դարէ ցե՛ց յա՟
դա՛վէ՛լ զքե՛զ զա՟մ ա՛ն ուրս։
Փառք։ Աէդա՛դարեցե՛ց վր
կեցփառաւորել զքե՛զ զա՟մ ան
ու՛րս կենդանու Թեանխմոյ։
Մ. ղու հայցեց կերակ ք՟ն ասա
։դ։ ան դամ։
Ամենայն ան ուրս կենաց
խմոյ եսո՛ էդա՛դա՛րեցե՛ց ա՟ր
հնել զքե՛զ ք՟ վր կե՛ջ յա՛շ
խարհէ։

Մ՛ սատաւր հնեցէք զա՛մ ծառայ-
ք տն՛ն զտ՛րո կայք ՚ի տուն տն՛ն ՚ի գ-
աւ՛իթս այ՛մերոյ։
Ի գիշերի համբարձէք զձեռս
ձեր ի սրբութի՛ և աւր հնեցէք
զտ՛ր։
Ն՛ աւալս սարկաւագն քարոզէ
Ծ ուար ձա ցեալ քս մեծամ
ուրա խութե՛ աւետօք յարու
թեան տն՛ն մերոյ և փրկչին յի՛
քի որ եղև պտուղ և անդրան
իկ ամ՛ննջեցելոց խոր տա կե
աց զդրունս դժո խոց և ելոյծ
զբռնութի՛ մահու և ետ յոյս
հաս տա տուն վերս տին նորոգ
ման կենդանութե՛ ամ՛ մրդկն

38 խնդ

խնդրեսցուք հաւատով խնդ
կչէն մեր մէ յոչ քէ զի զմեղ
ար ժանի արաս ցէ յարութե
իւրոյ կերպարանա կից առնել
զմարմին խոնար հութե մերոյ
ըստ նմանու թե մարմնոյ փառա
աց իւրոց վ̄ն զի զայս խոստաց
աւ զմեծ և զան ճառելի շնորհ
սպար գեւել սիրելեաց իւրոց
ճշմարիտն ա̄ծ յ̄ս ք̄ս կեցուցող։
Ողորմեա՛ ննջ̄ց ըստ մեծ իող
որմութե քում ըստ բա՛զում գթ
ութե քում քաւ եա՛զան աւրէն
ութիւ նսն։
Նուաճել լուծ զիս յանձնաւորէ
նութենէ իմմէ՛ իմեղաց իմոց
սէ արա՛ զիս

Զանաւրէնութիւն իմ ես ին-
քն գիտեմ և մեղք իմ առաջի
իմ են յամ ժամ:
Քեզ միայն մեղայ տր և չար
առաջի քո արարի:
Որպէս ար դար եղիցես ՚ի բա
նս քո և յաղթող ՚ի դատել քեզ
Անաւրէնութե յղացայ և ՚ի
մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:
Դու տր զճշմարտութի սիրե
ցեր զայն յայտս և զծածկեա
լս իմաստութե ամե քո յայտ
նեցեր ինձ:
Ցաւղէ զիս մշտկաւ և սէ եղ
էց լուա քան զձիւն սպի տակ
եղէց:

Լսելի արա՛ր ինձ տր̃ զցնծութի
ւն և զուրախութիւն և ցնծաս
ցեն ոսկերք խոնարհեալք:
Դարձո՛ զերեսս քո՛ 'ի մեղաց
իմոց զա̃մ ան անօ՛րէնութիս իմ
քաւեա՛ յինէն:
Սիրտ սբ̃ հաստատեա՛ յիս ա̃ծ
և հոգի ուղիղ նորոգեա՛ 'ի փոր
ի իմում:
Մ՛ի ընկեներ զիս տ̃ր յերեսս
աց քոց և զհոգի սբ̃ քո՛ մի՛ հան
եր յինէն:
Տուր ինձ ցնծութի̃ փրկութե̃
հոգով պետութե̃ քով հաստա
տեա՛ զիս:
Ուսուցից անօրինաց զճան

արհաւքն և ամբա րնչաք առ

զդարձցին։

Փրկեա՛ զիս յարենէ ա՜ծ ա՜

փրկութե՜ իմոյ ցնծասցէ լեզու

իմ յարդարութեան քում։

Տէ՜ր թէ զ շրթունս իմ բա

ասբերան իմ երգեսցէ զաւր

նութիւնս քո՛։

Թէ կամեցեալ էիր պատարա

գս մատուցանէաք բայց ընդ

ողջակէզս իսկ ո՛չ հաճեցար

Պատարագ ա՜յ հոգի խոնարհ

սիրտ սբ՜ և զհոգի խոնարհ ա՜ծ

ո՛չ արհամարհէ։

Բարի արա՛ տ՜ր կամաւքքո

սիովնի և շինեսցին պարիսպք

երուսաղէմի։

42 յայն

ջ այնժամ հաճեսցիս ընդ պ
տարագս արդարութեան ու
տից պատարագս հանցեն 'ի
եղան քո զուարակս։
Բարող զկն̃ ողորմեայն ասա
ր էր պարտեմք քեզ տր̃ ած̃ մե
ան ցեալքս ընդ եր կարութե̃
չերիս և կան խեալ քս խոեղ
ջխոս ստ վանութե̃ մաստուց
անեմք զատա ւստու զաղօթս
մեր զքեզ տր̃ աղեմք և զքեն գո
հանամք որ ար ժանի արարեր
ըզզ իշերս զայս խաղա զութե̃
անցու ցանել և հասանել մեզի
ժամու աւծոտոււս ար ժանաւ
որեա զմեզ տր̃ ան ձառ խոստ

 մա

մանց քոյ զոր խոստացար
ելեայ քոյ ճշմար խաղ. ած
քո տր մերկեցուցողը։

Օրհնեցէք զտր յերկնից
օրհնեցէք զնա ՚ի բարձանց։
Օրհնեցէք զնա հրեշտակ
նր օրհնեցէք զնա ամ զօր
ութիւնք նր։
Օրհնեցէք զնա արեգակն և
լուսին օրհնեցէք զնա ամ աստ
եղք և լոյսք։
Օրհնեցէք զնա երկինք երկ
նից ջուրք որ ՚ի վր քան զերկին
օրհնեցէք զանուն տն։
Զի նա ասաց եւ եղեն հրամ

եաց եւ հաստատեցան։
ացոյց զնոսա յաւիտեանս յա
տենից սահմանեդ. եւ ոչ անց
անեն։
րհնեցէք զտ̅ր յերկրէ վի
շապք եւ ա̅մ անդունդք։
ուր եւ կարկուտ ձիւն եւ սա
ն հողմ եւ մրրիկ որ առնէք զբ
անս նորա։
երինք եւ ա̅մ բլուր ձունք ծառ
տղաբեր եւ ամենայնմայր։
ազանք եւ ա̅մ անասունք սողուն
ւ մենայն թռչուն թեւոր
ագաւորք երկրի զաւրք ի
րեանց իշխանք եւ ա̅մդ. ատա ա
ւորք երկրի։

Քրիստոսազարդք և կուսանք
րդք և տղայք աւրհնեցէք զ
ուն տնն։
Բարձր եղև անուն նորա մ
յն խոստովանութի նմայ եր
կինս և յերկրի։
Բարձր առնէ տր զեղջիւր
ղովրդ եան իւրոյ աւր հաւ
յամ սրբոց նմա յորդւոցն իէ
ողովուրդ որ մերձէ առ տր.
Աւրհնեցէք զտր յաւր հնո
Թի՛ նոր աւրհնութի նմայ
եղեցիս սրբոց.
Ուրախ ասցի իէլ յարարիչն
ւր որդիք սիոնի ցնծ ասցե
ին թագաւորն իւրց։

Օրհնեսցեն զանուն նորա մա
գհնութ̃ե սաղմոսիւք և օրհն
ութ̃ե սաղմոս երգեսցեն նմա։
Զի հաճի տ̃ր ընդ ժողովուրդ ի
ւր սէ̃ և բարձր առնէ զհեզս
՚ի փրկութ̃ե։
Պարծեսցին ս̃րբքն փառօք և ց
ծասցեն ՚ի հանգ խաստ իւրեա
ց և բարձր արասցեն զա̃ծ բեր
անօքիւրեանց։
Սուր երկսայրի եւ ՚ի ձեռս ն̃ց
առնուլ հատուցումն ՚ի հեթ
անոսաց ՚ի յանդիմանութ̃ի ա̃մ
ժողովրդոց։
Կապել զթագօ որս ն̃ց կապ
անօք զաւր ավարս ն̃ց ձեռա

կապաւք   երկաթեաւք
Առնել ընդոցա՛ դատաստան ՚ի
րոց փառք այս են ամ՟ սրբ
նորա՛։
Օրհնեցէք զա՟ծ ՚ի սրբութ
նորա՛ աւրհնեցէք զնա՛ ՚ի հա
ստատութե՟ ՚ի զօրութե՟ նորա՛
Աւրհնեցէք զնա՛ ՚ի զօր ութ
նորա՛ օրհնեցէք զնա՛ ՚ի բազու
մեծութե՟ նորա՛։
Աւրհնեցէք զնա՛ ձայն օր
հնութե՟ օրհնեցէք զն
սաղմոսիւք և օրհնութե՟։
Աւրհնեցէք զնա՛ ցնծութե՟
գովեցէք զնա՛ ուրախութե՟։
Օրհնեցէք զնա՛ ՚ի բանս քա

ցը գովլեցէք զնայ 'ի բարբառա
լսելի:
Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն գոհ
ութեան ամն հոգի օրհնեսցէ զՏր:
Փոքր էի ես յեղբարս իմ և կ
րսեր 'ի տան հօր իմոյ արած էի
զխաշինս հօր իմոյ:
Ձեռք իմ արարին սաղմոսար
ան և մատունք իմ կազմեցին գ
ործ 'ի օրհնութեան:
Ն օկարդ ո՛ պատմեսցէ զայս
ն իմ ում ինքնին Տր Ամ լսելու
ցէ զձմ:
Նա առաքեաց Տր զհրեշտակ
իւր և համբարձ զիս 'ի հօտէ
խաշանց հօր իմոյ և օծ զիս

յօ ծ ո ւ մն իւ ղոյ իւ րոյ։
Եղբայրք իմ մեծ ամեծք և
գեղեցիկք և ոչ հաճեցան
ընդ նոսամ տր։
Ելի ես ընդ յառաջ այլազգւ
ոյն և նզովեցի զկուռս նորա։
Տանի զսուրբ սերն 'ին մանէ և
հատի զգլուխ նորին և բարձ
զնախատինս յորդւոցն իսրայէլի։
Ուրմեղ տր լուրմեղ տծ այն
ողորմութե և գթութե քո՛ են
այնմ յարարածս քո՛ մարդա
նր տր բարեխօսութե։
Օրհնութիւն վասաց Ս
ուսուու կիրակամուտ կինու երկի
աստուծ՛լ ձծ հայ բա այե ասացն

Փառք ի բարձունս այ եւ եր
կիր խաղաղու թի ի մա
րդիկ հաճու թի աւհաւթ
ի քեզ՝ ի բար ձունս Ւ Հէ
ալէս տր ած մեր աւհնեմք
զքեզ եւ գ ովեմք զքեզ ես ու
տո վանիմք տր զքեզ եւ եր կիր
պագանեմք քեզ փառ աւորե
մք զքեզ գոհանամք տր զքէն
վս մեծի փառաց քոց տր թագ
աւորսէրդ երկնայինսծ եւ հայր
ամենակալ տր եւ որդի հօր միա
ծին յս քս եւ սբ որդի տր ած գա
ռն այ եւ որդի հօրոր առեր զ

մերս խելու սէն։ Ողորմեցար
քար ձեր ըզմեղս աշխարհի և
արդ ընկալ զաղօթս ջանս մեր։
Սէդ որնս տեսընդ աջմէ հօր
ողորմեաց մեզ։ Ոչ դու մի
այնուհետ դու միայն բարձրեալ ես
դու միայն տէր մեր յսքս։
և հոգւովդ սրբով ի փառս այծ ընդ
հօր ամէն։ Աւ յաւմ ժամ օրհ
նեմք զքեզ տէր և գովեմք զան
ուն սրբոյ յաւիտեան և յաւիտ
եանս յաւիտենից։ Արժանի
արա տր զօրս զայս խաղաղու
թեան առանց մեղաց պահեալ
մեզ։ Օրհնեալ ես տր այծ հարցն
մերոց գովեալ և փառաւորե

ալէ անուանսեցէքո յաւէի տէանս
ամէն։ Օ. րհնեալ տր̅ ուսո ինձ
զարդարութիս քո գ̅ կրկնէ։
Տր̅ ապաւէն եղեր մեր ազգէ
յազգ։ Ես աղաչեմ տր̅ ողորմե
ա ինձ և բժշկեա զանձնիմ եւ
մեղայ քեզ։ Ցոյց մեզ տր̅ զող
որմութիւնսքո և զփրկութիւնսքո
տուր մեզ տր̅ ողորմութիւնքո յա
ւիտեան զգործս ձեռաց քոց
միան տէս առներ տր̅ իմ զքեզ
ապաւէն ինձ արարի ուսո ինձ
առնել զկամսքո զի դու ես ա̅ծ
իմ ի քէնէ տր̅ աղբիւր կեն դա
նութ̅ե և լուսով յերեսաց քոց
տեսանեմք զլոյս ծագ եա զող

որ մուԹ էինք որ զքեզ ճանաչեմք
եղ տր։ Փառք պատիւ եւ երկ
րպագուԹին խեար ձունս հօր եւ
որդւոյ եւ հոգւոյն սրբոյ։ այժմ եւ
միշտ։ եւ յաւիտեանս ամէն։
Ռաբող կերակ մերի եւ ; յիսնանց
Սաստեցուք ամենեքեան մա
քանուԹք տր ողորմեա։
Ան խաղաղուԹե ամ աշխար
հի եւ հաստատուԹե սրբոյ եկ
եղեցոյ զտր աղաչեսցուք։
Ան ամ որ եւ ուղղափառ եպ
իսկոպոսաց զտր աղաչեսցուք։
Ան հայրապետին մերոյ տնկե
նայց եւ փրկուԹե հոգւոյն որին
զտր ա։ Ան վարդապետաց

րէ՛ յիշատակն աղաչող ըպրաց և
ամու խառն մանկանց եկե ղեցոյ
քո՛ր: Մ՛ բարե պա շտ Թագ
աւորաց և ա՛ծա սէրիշ խանաց
զօր աւլա բոյց զօր աց նոց ին
քո՛ր աղա՛: Մ՛ զի՛որն ամենա
կալ հնա զան դեց ուսցէ ան
ազինից զա՛մ պա տե րազմու նա
թշ նա մեաց քո՛ր աղա՛: Յա
ղագս եղբարց և հարց մե ր՛ ո որք
՚ի դերու թե և ի չար ծառա յու
թե քո՛ր: Յ՛ղգս Ճանա պարհ
որդաց և նաւ որդաց խաղաղու
թե հասանե լինաւա հան դիս
տնքարու թե քո՛ր: Յ՛ղգս հի
ւանդաց և ա՛մ վշտացելոց փո

ւթապէս առողջութե̃ զ̃տր
Յղ̃գս ուխտաւորաց եւ պտղա
բերից խոք եկեղեցի ա̃յ զ̃տր
աղ̃մ: Յղ̃գս բարեխառնու
թե̃ օդոց անձ̃րեւոց քաղցր
ութե̃ եւ պտղոց առատութե̃:
Ա. յղ̃գս ախտացելոց որք մաշանէ
այլեն ի ձեւս անօրէնս ազդեցո ա
ու անն քեզ: Յղ̃գս հոգոց
հանգուցելոց որք ճշմարիտ
եւ ուղիղ հաւատով ի քն̃ ննջե
ցին զ̃տր աղ̃մ: Յղ̃գս փրկելոյ
զմեզ ա̃ն ա̃յ եւ պահել լոյ յերե
ւելի եւ յաներեւոյթ թշնամոյն
զ̃տր աղաչեսցուք: Ա. Տէր:
Յիշես քէք եւ զման̃ մ̃րքս եւ նոք

օք զմիր աղաչեմ ցուք։ Ո ամ
աւ օսս լուսոյ և զառ աջինկա
օրս խաղաղութ͞ե անցու անել
հանեա։ Ո հրեշտակ խաղաղ
ութ͞ե պահապան։
Ո քաւութ͞ի և զթողութ͞ի
յանցանաց։ Ո սրբոյ խաչին
քո և կարող զօրութ͞ի։
Լուեա մեա բան զմ͞ն ձչ մա րեա
ո͞րե։ Ո ան ձինս մեր և զմե
մեանս տ͞ն ա͞յ ամե։ Ողորմեաց
մեզ տ͞ր ա͞ծ մերը͞ մեծի։
Որ͞զ առաքելոց մ͞գ֊հեից և տ͞ր
կուսանաց։
Ն ծ մեծ հզօր փառ աւորեալ
լու սաւ որից սրբոց և ի ս͞րբս հ
✠✠✠ 5 57 ան

անգուցեալ ձգնութե՛ն սրբոց
առաքե՛լոցն բարեխօսուն խնդ
առ.քեզ աղաչեմք։ Լուր տր
և ողորմեա։ Որ անդադար
ա̄հնաբանիւ եդաս ուց հոգե
ղինացե ընկնաւ որզուարթնոցն
արժանաւոր արա զմեզ ուղղ
փառաբանութե՛ ընդ սբս քո եր
կրպագել մեծիւ ահաւոր տր
ութեդ քո աղաչեմք։
Աւրհնեմք ըզքեզ միաբան սի
րով ի յիշատակս վկայից քոց
որք հետ և ողջ եղեն լուսա
զարդ ճանապարհաց քոց տր
որ վ՛ս մեր յանձն առ. երզ չար
չարանս խաչի և մահու ա։

Սա տարեսչ.ք հաճոյից կամաց
ած ութեդ.քո զան ձինս խ.րհ
պատաս բա դեցին իմկ այութե
ոչ մարթա սիրոյ քո և բուրեցին
զհոտ անուշից տրու թեանդ
քո այս չեմք։ Արբեցին զան
ձինս խ.րհ տաճար անուանդ
քումս բոյ մաքրեալ է զմիտս
եղեւոր հուրդ սխ.րհեր իկեւ զեւ
ուքով բով և դասակիցեղեն
հոգեղինացերկնաւ որ զուար
թնոց ա։
Որք հայրապետաց և վարդ
ապետաց։
Առաջնորդ.ք եղեն մեզ ուզ՛ղ
գնացիւք իշաւ խոս աւ քայ յու
+++ 6 59 թե

Թէ երկնից մեծա այոյ ծառա
Քահիւ հաւատով և սիրով իւ
րց̃ ծառայեցին զլոյս ա̄ծ գխոու
Թէ խոհրտս մեր աղա չեմք:
Վահ այս նուԹէ խոր հր դոց
քանից և գոր ծոց մերոց սրբու
Թէ փառ աւորել զամենա ս̃ր
զերրորդու Թիւն զհայրև զորդ
ևզս̃բ հոգին յաւի տեանս
մեն աղա չեմք:

Որդ̃ մարտիրոսաց և Ճգն
աւորաց.

Ազ̃րդնուԹի սր քոց մարտիր
ոսացն բարեխօս սնիւք սու
րերարորդ.իդ. ս̃յզի շնոր հեւ
ցեսաչ խոսր հի զան շարժ զի

60 սղ

աղաղու Ծի և պաՀէ այնս Հաս
տա տու մերձկեղեցեՀաս տա
տեալ իմլի Հնման առաքելոց և
մար գարից աղաչեմք։

Ի զՃգն ու Թի սրբոց մարտիրո
սացն բարեխօս ունիմք առբա
րեբար որ դիւն զի խաղաղա
ցին խռովու Թիւք դաւարեց
ին արձակ մունբք Թշնամեաց
տնկես ցի սէր և արդարու Թի
ւյ երկրի աղա։

Աղաչանօք սր բոց մարտիրոս
ացն տր որք Ճգնեցան վս անու
նդ քու մ սրբոյնայեաց յերկրպ
ագու Թի ժողովելոցս և շնոր
եա մեղաց և Թողու Թի և Հանմ
տմն և բաժ ին

լին ընդ սբս ամ աղաչեմք:
Աղաչանօք որ քոց արեամբն
ահաստատ կեալ վկայեցն որոց
զանձինս իւրց ստա ձար մաքրե
ցին հողոյդ քում որ քոյ շնոր
հեայ յերկրի մերում զքաղցր
խառն օդ և զուարճալի զբոյս
առն և լցուցին ամ հարկաւոր պե
տոյից մերոց աղաչեմք:
Բարեխօսութէ սրբ քուհոյ ած
ածնին և յով հաննու կրապե
տին սրբոյն ստեփաննոսի նա
խավկային սրբց առաքելց մա
րգրէից և մարտիրոսաց: Եւ
սրբոյն Գրիգորի մերոյ լուսաւոր
չին եւ սրբոց վկայից որոց այ

սորէ յիշատակ։ Եւ տէր սըր
բոց քոց տր որք միացան խաէր
տծ ուԹեր֊քոյ յիշեա զհոգե
ւոր ննջեցելոց մերոց եւայց արա
ի քումգալըս տեանդաղաչ։
Եւ եսատուածել զոր գորումն
սիրոյ եւզգործս բարեաց պար
գեւ եւլմն զատս տաս պէս խնդ
րեմք։
Զանձինս մեր եւզմիմեանս տն
այ։ Ողորմեաց մեզ տր տծ մեր
ըստ մեծի ողոր։
Ի արոզծննդեանն փոխման
տծածնին եւ աւետ մանն
եւ տնէն առաջին
Մայր սէ սքանչէլի լուսոյն որ

զործն ամյաւխառեանց յարովայ
նի քում կրեցեր և ցն ծութի
աշխարհի ծընար զքանն ած
աղաչեմք։
Աղաչեա վն մեր զաւուր քէն զմ
արմնացեալն ած որ խոնար
հեցաւ ի հայրական ծոցոյ եւ
մաւ մին ըստ մարդ կային բըն
ութես առնել խաղաղութի
յերկինս և յերկրի աղաչեմք։
Աղաչեմ. ներել մեզ անառս
առնել զյան ցանս մեր և տալ
օգնականութի ընդ դիմա կաց
լինել հակ առ ակա մար տին
կապա տե բազմի աղաչեմք։
Աղաչեմ. զկրկնես ցին պատեր

մունք դադարեսցին արձակ
մունք թշնամեաց անկեսցին
սէր և արդարութիւն լցցէ երկրի
աղաչեմք։
Աղաչեմ առատ աճեցուցանել յեր
կրիս քում զքաղցր բղխու
մն աղբերց զառատ պտղա
բերութիւն բուսոց և տնկոց
առ ի զուարճալի լինել ամ հար
կաւոր պիտոյից մերոց աղաչեմք
Աղաչեմ զի միաբանեսցէ զեկ
եղեցին իւր սբ շինեալ իվր հի
ման առաքելոց և մարգարէից
պահել անարատ մինչև յօր եր
կրորդ գալստեանն իւրոյ աղա
չեմ։

Աղաչեմ զմիածինքո զոր դե
և զսբ̃ հոգւոյն հանգուցելոց
ընդունել յարքայութե̃ երկ
նից և տալ մասն և բաժին ընդ
սրբս քոմ աղաչեմք:

Նաև աստուածել զորդ որում
ներոյ: Օ անձինս մեր և զմիմ
անս քն̃ տյ̃:

Ողորմեաց մեզ տր̃ քծ̃ մեր ըս
տ մեծի ողորմութե̃ քու մաս
ացուք ամենեքեն ան մեր անու
Թէ տր̃ ողորմեա տր̃ ողոր:

Բարող պահոց:

Փառաւորես ցուք զամենակ
ալինոծ զհայր տն̃ մերոյ յս̃ քս̃
դոհանալով զնմանէ որպահե

յըզմեզ խաղաղութ̄ե իւրէ
խ յայսմիկ և առաջնորդեաց
եզ ի խաւարէ ի լոյս ի մահու
անէ ի կեանս յաւիտենականս. թե
է յանապականութ̄ի անդ խա
ւթենէ ի դժոխութ̄ե ճշմարտու
ւթ̄ե իւրոյ աղաչեսցուք՝ ին
մանէ զի զեր կարութ̄ի առու
նջե անս խաղաղութ̄ե և ա̄մ
նաց իւր զուարթութ̄ե արաս
է անցուցանել ի մէնջ և պարս
եալ պահեսցէ ըզ ժողով
ուրդս ա̄ծոյ ին զօրութ̄են
րիչր ա̄մի բարերարութ̄են
ւ բոլ իշխանութ̄ի ունի
արարածոց իւրոց ամենակալ

տ̃ր ա̃ծ մեր կեցուսցէ և ողոր
մեսցի։ Յիշեսջիք և զանմնքս և
ղբօրք զտ̃ր տաղչէ ցնք։ Օ առէօ
ա լուսոյ և զառաջինկաօրս խա
ղութէ անցուց անել հաճո
Օ հե շաակ։ Օ քաղցրութի
Օ որբոյ։ Իւեւս։ Օ ան ձեռն
մեր։ Ողոր մեաց մեզ տ̃ր ած
Ամէն լիօրէրն խաչեցարեալ
Օ առկէն մինչև ի համբարցու
մն յարեարաս։ Համբարցումն
ն մինչև ի հոգեգա լու տ̃ն եկեղ
և հանգէ արառաքելն տու
Վարդէոր շաբաթ յիրեկուն
խաչեցարեալ կիրակիօրէն մի
ջև ք շաբաթիյառ նեցարի թա

գորոր չէր լին աս։ Ի՟ ծ՟ ածնէ
ամբաթ երեկունէլ խաչեցար
կերակրորէնմինչև թօր եկ
րի փոխումն մօրքո և կուսին։
է խաչի շաբաթ թօրէն մինչև
ուս կերակլին էլ խաչեցա
Վ արտաւայ շաբաթ թօրն
կերակրորն էլ խաչեցար
Դ ուր աւր հնեայն թա
ւթախ որոշն թ յառնեցարքան։
է ած սբ և հզօր սբ և անմահ
խաչեցար վսմեր ողորմեա
եզ։ Փառ աւո րեալ և օր հ
նեալ միշտ սբ կոյս ած ածնին մա
մայր քնի մատուցանչնամե
րեմբ քոև ոյմերյ։ Փր կել զմե
փորձու

Թէնէ և յամ վտանկից մերոյ

Ս՛ լսելի լինելոյ տն այ ձայն

աղաչանացմերոց բարեխօս

Թէ՛ որ ած ածնին իջանել

ի վեր ողորմու Թէ և գԹ

ւ Թէ տն այ ամենակալ:

Ի. Ջութիւն փառք հօրև որդյ

և հոգւոյն:

Ի. Օրհնեցէք մանկունք զտ

և աւօրհնեցէք զանուն տն:

Լ. Ղեցի անուն տն օրհնեա

յայսմ հետէ մինչև յաւիտ

եան:

Յարև ելից մինչ՚ մուտս արե

ու աւօրհնեալ է անուն տն:

Բարձրէ՚ի վերայ ամազգ

որ եւ յերկինս են փառք նորա։
Ո՛վ է որպէս տէր ած մեր ՚ի բարձու
նս բնակեալ զխոնարհս տեսանէ
է յերկինս եւ յերկիր։
Յարուցանէ զաղքատս յերկր
է. եւ բարձր առնէ զտառապեա
լս յաղբեաց։
Նստուցանէ զնոսա՛ ընդ իշխանս
ընդ իշխանս ժողովրդեան իւ
րոյ։
Բնակեցուցանէ զամուլն ՚ի տա
ն ուրախ ամես որպէս մայր որդ
ւոց բերկրեալ։
Որչ լուր աճուր յետմանէ
անցն տաս։
Յան խաղաղութե յամ յաշ

խարհի և հաստատութե սրբ
ոյ եկեղեցւոյ զտր աղաչեսցուք
ասասցուք ամենքն միաբանու
Թե տր ողոր տր ողոր։

Սիրակի այս ամյեղեցի անուն
ամն օրհն յայսմ հետ ու մինչեւ յա
իտեանապայօրհնեցմանկունք
զտրըլըմանաանյ նորա սուրբ

Ծեալ անյ։

Սորասուեղծեալ բանն յանէ
ից ես կղ բանեղեր կինս երկն
ից և ղերկ նայիմ զօրս ան մար
մնոց իմս նուլեաց ըն զըլաբթ
նոց և ըզզալի տարերց քուեց
հակառա կաց միս բանից ո
րմ յաւէտ փառաբանիերր

դու Թիւնն անճառ ելի։
Երեք սրբեան մի տէր ութե
միով բնութե̄ա̄ծութե̄ն լոյսն որ
անեղարար չակման ասաց լինել
լոյսն ղակման զոր և ծագեաց յօ
րնաւ աջին միաշաբաթ կիւրա
կէին որով յանէաւ։ Բա
րունորէն բացատրեսցուք զծ
ած կեալ խոր հուրդն ծանից
ուք զի լոյսն անտես իման ալէ
մաքուր հո գոցտես անելի իս
ոյն ծագեաց միաշաբաթ մեզ
յարութե̄ սբ̄ ճառագայթ եկ
այք փրկեալքընդ զուարթնոյ
նստուք ահութե̄ յարուցելոյն։
Մերդ սերով խոնարհ եցար

եփըը կուԹի̃ մեզ մար մնա ցար
նովլին մար մնով ըն խա չեցար
ի գերեզման մահու եդար այս
որ յարեար ծ̃ծա բարի հրեշտ
ակաց քարոզեցար եկայ.ք փրկ
եալ.ք։

Երևեցար ինկա բերիցն յողջ
դյս կենաց ուրա խալից և ելեր
ինն դալիլեա առաքելոցմեա
սանիցար ժան սոցա զմեզ ընդ
նոսին դ.քեզ ոտե սանել յօրըն
վերջին եկայ.ք փրկեալ.ք։

Միածին որ դ.ի.ք զար Թի.ք հոր
սին լուսոյ տուքաւե ոտի.ք եԹե
փեսայն.քո յարուցեալ յաղԹ
եաց մահու իշխանուԹ̃ դոյ

պըստ կեղ քեղ փառա. օք եղըն
յաւաչ պըճնեալ զարթուք
երդեա երդնոր յարուցելըն
նըն ջեցելոց կենաց պըտղոյն
խնդրեսցուք հաւատով միա
բանու թ̃ խնդրէ զի զողորմու
թեղ շընոր հան քեր արասցէ
իվեր մեր տ̃ըն ամենակալն կեցո
Տուկը ծ ը խոստովանութե
մանաւանդ թագաւորին։
Տէր ամենակալ ա̃ծ աւըրհամ
ու խաւհաւկայ յաւիտ բանն զաւէ
ակի նց արդարոց ամենակալ
տ̃ր թող զմեղս իմ.
Որ արարեր զերկինս և զերկ
իր և զամենայն զարդ նոցա ամե

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանաւ քո՛, փակեցեր զխորս, կնքեցեր ահաւոր եւ փառաւորեալ անուամբ քո՛ ամէն։

Որ ամենայն ինչ սարսէ եւ դողայ յերեսաց ահի զօրութեան քո՛ ամէն։

Անբաւ է մեծ վայելչութիւն փառաց սրբութեան քո՛ սաստիկ է բարկութիւն սպառնալեաց քոց ՚ի վերայ մեղաւորաց անչափ եւ անքննելի են ողորմութիւնք աւետեաց քոց։

Դու տէր բարձրեալ գթած երկայնամիտ բազումողորմ եւ զղջանաս ՚ի վերայ չարեաց մա

76 դու

Դո՛ւ Ա̃ծ ո՛չ եդիր ապաշխար
ութի̃ վասն արդարոյն աբր
ահամու իսահակայ յակոբայ
որք ո՛չ մեղան քեզ։
Այլ եդիր ապաշխարութի̃ ինձ
իմ մեղաւո՛րի զի մեղայ աւ՛ելի
քան զաւ՛ազ ծովու եւ բազմաց
եան անօրէնութի̃ք իմ։
Չեմ արժանի հայել եւ տես
անել զբարձրութի̃ս երկնից
՚ի բազմութենէ անօրէնութե̃
իմոյ ամենակալ։
Կորացեալ եմ ես ՚ի բռնութ
ենէ կապանաց երկաթեց եւ ո՛չ
գտի ինձ հանգիստ։
Բարկացուցի զսրտմտութի̃

և չար առաջի քո արարի կան
գնեցի պատկեր և բազմացու
ցի զ ցասումն ամենայ։
Եւ արդ տր̅ խոնարհեցուցան
եմ ծունր սրտի իմոյ և խնդր
եմ՚ ի քաղցրութէ̅ քումմէ։
Մեղայ տր̅ մեղայ և զանօրէն
ութիւնս իմ ես ի՛նձէն գիտեմ
ամենայ.
Աղաչեմ և խնդրեմ՚ ի քէն թ
ող ինձ տր̅ թող ինձ և մի կորու
սաներ զիս ընդ անօրէնութե̅
իմոյ։
Մի յաւիտեան բարկանար
ինձ տր̅ և մի՛ յիշեր զչարիսն իմս
առաջի քո՛ և մի՛ պարտաւորեր զիս

ընդ իշխանս ՚ի ներքոյ երկրի
չարեօք ամենակալ։
Օրդու՛ ա̄ծ ա̄ծ ապաշխար
ողացեւ յիսցոյցզբարերարու
թ̄ի քո՛ որ անարժանս եմ ամեն
Կեցուսցես զիս ըստ բազում
ողորմութ̄ե քում եւ եսօրհնեց
իցզքեզ զամենայնաւուրս կեն
աց իմոց։
Օ քեզ տ̄ր օրհնեն ա̄մ զուար
թունք եր կնից եւ քո՛ են փառք
յաւիտեանս ամէն։
Աղաչեմ եւ խնդրեմ ՚ի քէն տ̄ր
Թող ինձ զմեղս իմ։
Բազումողորմ տ̄ր ողորմեա՛ ինձ
Ա̄ծ քաւեա զիս զմեղաւորս։

Ա՟ծ գթայ յիս 'ի մեղուցեալ
ծառայս և ողորմեա՛ ինձ բազ
մամեղիս.

Ամենօրհնեալ սրբուհի և
միշտ կոյս ա՟ծածին մարիամ
բարէխօսեա առ ո՟րդ վասն իմ
մեղաւորիս: Ամէն այն ս՟բք ա՟յ
բարէխօսեցէք առ հայրն յեր
կինս վասն մեր մեղաւորացս:

Տ՟ր որդի ա՟յ անոխակալ ընկ
ալ զաղաչանս մեր զի 'ի քեզէն
ապաւինեալ անձինք մեր:

Յաղթող զօրութ՟բ ս՟բ և կէն
դանարար և պատուական խա
չիւ քո՛ պահպանեա զմեզ:

Առաքեա տ՟ր զհրեշտակ խա

զաղութն քո՛ որ եկեալ պահ
եսցէ զմեզ անխռովս ՚ի տուէ
և ՚ի գիշերի։

Եւ մարդասիրութե՛ քո՛ յիշ
եայ զմեզ տէր յիշեայ զմեզ յոր
ժամ գաս արքայութե՛ քո՛ և
ողորմեաց մեզ։

Եկեա՛լ քս ամեն երեանի խոս
տովանութ՛ի ապաշխարութե՛
հաւատով զյոյսմիածնի որդւոյ
նոյ դիցուք խոստումեր խնդր
եւ ո՛վ իմանէ զքաւութի և զ
Թողութի՛ յանցանացմերոց վ
ասնզի նա՛ ինքնէնա խախնամ
օղն ած յաւիտ ենա կանորե
կն կամաւ հօր փրկել զմարդ

ծս և տուաց զինքն լինել քաւ
իչ մեղաց յոյս ապաշխարո
ղաց շնորհելով զհանգիստ աշ
խատելոց ընդ ունելով զծանր
աբեռնեալս քու զտառաժանեալս
մեղօք յապաշխարութե քաւութե
Որդեկայք ամենեքեան խոն
արհեալ անձամբ բեկեալ սր
տիւ անկցուք և լացցուք առ
աջի տն արարչին մերոյ զի անց
ուսցէ ի մէնջ ըզ ցասումն պատ
ուհասի յանցանացմերոց բրե
թենիւ տրլա։ պհեցտն Զբանս իմ
ունկնդիր տր և իմա զաղա
ղակիմ։ Նայեաց իձայն աղ
օթից իմոցթագաւոր իմ և ած
իմ

ան

Նաեւ զքեզ աղաչեմ տէր ընդ առ-
աւօտս լուսեղէն ձայնի խնդում
ընդ առաւօտս պատրաստեա զէց
յանդիմն լինել առ քեզ ած:
Զի թէ դու ած կամիս զանօր-
էնութի և ոչ բնակին առ քեզ
չարք և անօրէնք. մի՛ բնակեսց-
են առաջի աչաց քոց:
Ատեցեր զայնոսիկ որք գործեն
զանօրէնութիւն կորուսանես զա-
մենեսեան ոյք խօսին սուտ:
Զայր արեանահեղ և զնենգ-
աւոր պիղծ առնես դու տր այ-
լ ես ըստ բազում ողորմութե-
քում մտից ի տուն քո երկիր պա-
գից՝ ի տաճար սբ քո երկիւղիւ
քո: ✠✠✠✠ 6 8; որ

Տր առաջնորդեա՛ ինձ արդ-
արութե՛ քում վասն թշնամե-
աց իմոց ուղիղ արա՛ առաջի իմ
զճանապարհս քո՛։
Զի ո՛չ գոյ ի բերանս նց ճշմար-
տութի՛ և սիրտք նոցա՛ նանր
եալք են։
Որպէս գերեզման բացէ կոկ-
որդ նց և լեզու՛օք իւրեանցն
նենգաւորք եղեն։
Դատեա՛ զնոսա՛ ած զի՛ անկ-
ցին ՚ի խորհրդոց իւրեանց ըստ
բազում ամբարշտութե նց
մերժեա՛ զնս զի դառնացուց-
ին զքեզ։
Ուրախ լիցին ամենեքեան որ

յուսացեալ են 'ի քեզ յաւիտ
եան ցնծասցեն և բնակեսցես
դու 'ի նոսա։

Պարծեսցին 'ի քեզ սիրելիք
անուան քո՛ զի՛ օրհնեսցես դու
զարդարն տ̅ր ո̅պ զինու հաճու
թ̅ե քո՛ պսակեցեր զմեզ։

Լցաք առաւօտու ողորմութե̅
քո՛վ ցնծացաք և ուրախ եղեաք
զամենայն աւուրս կենաց
մերոց։

Ուրախ եղաք փոխանակ աւու
րցն յորս խոնարհ արարե՛ր զմեզ
և ամացն յորս տեսաք զչար
չարանս։

Հայեա՛ տ̅ր 'ի ծառայս քո՛ և

՚ի գործս ձեռաց քոց և առաջն
որդեա՛ որդւոց նոցա. և եղիցի լոյ
ս տ՟ն ա՟յ ՚ի վերայ մեր:
Զ գործս ձեռա՟ց մերոց ուղիղ
արասջի՛ր մեզ տ՟ր զգործս ձեռաց
մերոց աջողեա՛ ՚ի մեզ:
Ի խորոց կարդացի առ քեզ տ՟ր
տ՟ր լուր ձայնի իմում:
Եղիցին ականջք քո՛ ՚ի լսել զձ
այն աղօթից իմոց:
Թէ՛ զանօրէնութի՛ս քննես
տ՟ր տ՟ր իսկ ո՞կ կարէ կեալ առաջի
քո՛ զի ՚ի քէն է քաւութիւն:
Վասն անուան քո՛ համբերեր
՚ի տ՟ր համբերէր անձն իմ բանի
քումյուսացաւ անձն իմ ՚ի տ՟ր:

Ի պահէ առաւօտու մինչև յե-
րեկոյ՝ ի պահէ առաւօտու յու-
սացաւ Իսրայէլ՝ ի Տէր։ Ի Տեառնէ ողոր
մութիւն բազում ի նմանէ փրկու-
թիւն, նա փրկեսցէ յամենայն
նութեանց իւրոց։ Լսելի արա ինձ առա-
ւօտու զողորմութիւն քո զի
ես ՝ի քեզ Տէր յուսացայ։
Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր գնա-
ցից զի առ քեզ Տէր համբար-
ձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս ՝ի թշնամեաց իմոց
Տէր զի զքեզ ապաւէն ինձ ար-
արի։
Ուսո ինձ առնել զկամս քո զի
դու ես Աստուած իմ։

Հոգի քո բարի առաջնորդես
ցէ ինձ յերկիր ուղիղ։
Վասն անուանս քո Տ̃ր կեցուսցես
զիս արդարութեամբ քով հան
ցես յնեղութենէ զանձն իմ։
Ողորմութեամբ քով սատակեսցես
զթշնամիս իմ և կորուսցես
զա̃մ նեղիչս անձին իմոյ զի ես
ծառայ քո եմ։
Ա̃ծ յանուան քում կեցո զիս
և՛ ի զօրութեան քում իրաւ̃ արա
ինձ։
Ա̃ծ լուր աղօթից իմոց ունկն
դիր բանից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան ՚ի վ̃երա իմ
և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ

եւ ո՛չ համարեցան զքեզ ած
առաջի իւրեանց։
Ահա՛ ած օգնական իմ է. տր
ընդունելի հոգւո՛յ իմոյ։
Ի դարձուցանել զչա՛րն ՚ի թ-
շնամեան իմ. ճշմարտութբ
քովսատակեա՛ զնոսա։
Ես կամօք իմովք պատարա-
գս մատուցից քեզ խոստովան
եղէց անուան քում տր զի
բարի է։
Յամն նեղութէ իմմէ փրկեց
եր զիս եւ ՚ի թշնամեան իմ ետ
ես ակն իմ։
Սիրեցի զի լուիցէ տր զձայն
աղօթից իմոց խոնարհեցոյց

զունկն իւր առ իս և ես զաւ
ուրս իմ կարդացի առ նմա։
Շրջեցան զինեւ երկունք մա
հու՟ և վիշտք դժոխոց գտին
զիս։
Նեղութիւն և զանձկութիւն
գտի և զանուն տն կարդացի։
Ո՞ տր փրկեա զանձն իմ ողոր
մած Ած մեր ողորմի և պահէ
զտղայս տր։
Ես խոնարհեցայ և տր կեցոյց
զիս դարձ անձն իմ ՚ի հանգիս
տ քո՛ զի տր օգնեաց ինձ։
Փրկեաց զանձն իմ ՚ի մահուա
նէ զաչս իմ յարտասուաց և զո
տս իմ ՚ի գայթագղութենէ հ

հաճոյ եղէց առաջի տն յերկ
րին կենդանեաց։
Հաւատացի զոր և խօսեցայ
և ես խոնարհ եղէ յոյժ։
Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում
թէ ամ մարդ սուտ է։
Զինչ տաց տրիտուր տն ընդ
ամենայնի զոր և ետ ինձ։
Բաժակ փրկութե ընկալայց
և զանուն տն կարդացից։
Զաղօթս իմ տն տաց առաջի
ամենայն ժողովրդեան նորա։
Պատուական է առաջի տն մա
հ սրբոց իւրոց ո՛ տր ես ծառայ
քո եմ ծռյ և որդի աղախնոյ քոյ
հատեր զկապանս իմ. քեզ մա

տուցեց պատարագ օր հնու
թե և զանուն տն կարդացից
Օ աղօթս իմ տն տաց առա
ջի ամ ժողովրդեան նորա՛ 'ի դ
աւիթս տան տն և 'ի մէջ քո՛ եր
ուսաղէմ։

Օրհնեցէք զտր ամ ազինք
գովեցէք զնա՛ ամ ժողովու
րդք։

Օ օրասցի ողորմութի նր 'ի վ
երայ մեր ճշմարտութի տնմն
ացէ յաւիտեան։

Ած յանուան քում կեցո՛ զիս
և 'ի զօրութե քումիրաւ արա՛
ինձ։ յառաջնկայ գրած

Տուր զօրութե ծառայի քո՛

ցոյ զորդի աղախնոյ քոյ և ա
րա առ իս նշան բարութեան։
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչե
սցեն զի դու տ̃ր օգնեցերինձ
և մխիթարեցեր զիս։
Օ կնի ի սր̃ն քրղէ։ Պաշտես
ցուք զամենակալն տ̃ծ զի պահ
պանեցուսցէ զմ̃ ողորմութ̃ս
խորհրդ հովանեաւ ս̃ր և պատ
ուականին աջին նուրով խաղ
ղութ̃ե ամենակալութ̃ տ̃ծմ
կեցուսցէ և ողորմեսցի։
Յիշեա տ̃ր զպաշտօնեայս քոզ
ծընողսն մեր զվրդպտս զեղբարս
զընկերս զկերակրիչս զուխտ
աւորս զձ̃ ս̃ր հորդս զհանգու

ցի չա զվաստակաւորս զխոստ
ովանօղս զապաշխարօղս զդե
րիս զհիւանդս զնեղեալս զիշ
խանս զչարչարեալս զբա րե րա
րս զթշնամիս զատելիս եւ որք
պատուիրեցին մեզ հաւատով:

Ս՝ րբոց մարտիրոսաց ԱԺԸ
զինուորօքն աղաչեսցուք զտ̃ր
որք զչարսն պարտեցին նեղու
եցն հ̃րերեցին լուսեղէննե
րկնային անթառամ պսակաց
նարժանի եղեն:

Ա՝ ղօթիւք նոցա և բարե խօս
ութ̃է մեզ ողորմեսցի:

Ա՝ մենակալ տ̃ր ա̃ծ մեր կեցո
և ողոր:

Տպեցաւ ժամու և պարզատ
ումարի տետրս ՚ի թուին հայոց
ՌՃԻ և Ժ յերկրին հոլանտայ
՚ի քաղաքն ամսթերթամ ձեռամբ
աւետոսին աւարտեցաւ յօգոս
տոսի Է։ Ի հայրապետութեան Տն
Յակոբայ Սրբազան կթղկսի
լուսակառոյց սբ աթոռոյն էջմի
ածնի։ Սվեղերարք որք հանդի
պիքս մայխշէսջի քառաքն գնոտ
արմաթէոսնոր հանդուցեալէ
ևզինի որոյ գնոճասստ և զանար
ժան երևանցի ղ լէշենց աւ
ետիսն զկրտեր եղբայր ոսկան
վարդա պետ տին և աստջիք
որ ամ ողորմեաց նմա և մեզ

արեան մերձ աւուրացն նր և։
Ա՜ծն ամիձեզ յիշողացդ և
մեզ յիշեցլոցս ողորմեսցի առ
հասարակ՝ ի միւսանգամ գալ
ստեանն իւրում ամէն։